

Fredag 7 september

– Inget är bättre ÄN EN BRO

sa Rolf L Nilson (v) på appellmötet om Öresundsbron i lördags. Han syftade på kommunikationsminister Georg Anderssons uttalande i DN häromdagen: utan bilbro blir det ingen fast förbindelse alls.

Mötet, där även Peter Björling (mp) och Bengt Johannesson (s) talade, ville i första hand propagandera för antibrodemonstrationen nu på lördag. Befinner ni er i Helsingborg, Köpenhamn, Malmö eller Ronneby kan ni ställa upp där, men vad är det för fel på Lund? Här samlas på demonstranterna på Clemenstorget kl 10.30 för att en halvtimme senare gå till Stortorget. Talar där gör Gunnar Jönsson, socialdemokraterna, Karin Nielsen, Miljöförbundet och Mattias Olsson, CUF. Kom!

**7 – 13 sept**

VB:s kulturspalt upphör fr o m nr 27 enl. beslut av redaktionen. I fortsättningen införes notiser om kulturella arrangemang endast efter särskild begäran.

BIO Södran fre, lö, sö, 18.30 "Do the right thing" USA-film om livet i ett Brooklynkvarter med etniska motsättningar. Mycket musik. ons, tor 18.30 "Roger & Jag" en svart satir om den amerikanska drömmen. Fre, lö, sö, 21.00 "Den hemliga vännen" Marie-Louise Ekmans. film om ett medelålders motsätningspar med Margareta Krook och Ernst Hugo Järegård. ons, tor "Konsten att vara man". Sönd 14.00 MATINÉ "När Albert blåste bort". Tecknad saga om musen Albert, svenskt tal, 28 min. **Lilla Teatern** Stort. 1 Bilj 125101. Fre, lör, sön "Triptyk" Kaktusteatern.

Gomorrah Show fre kl 21 i AF-huset. Info fr RFSL.

RFSL Café GAN sön 19-22, La Fiskaregatan 12, numera pietetsfullt renoverat. Lesbiskt café tisd. gäst denna vecka: trubaduren Ulrika Skoglund. kl 19.30. onsd Rosa Rummet 16-20.

Mordet på Ny Dag

Nej, det hjälpte inte att Ann Schlyter argumenterade på vänsterpartiets partistyreelsemöte i fredags, och inte heller hjälpte de olika protesterna från Skåne. Som bekant beslöt man med rösterna 20–5 att med omedelbar verkan lägga ner tidningen. Ett förslag i sista stund om tre månaders uppskov togs inte upp till ordentlig behandling.

Därmed är som vi befarade Veckobladet vänsterpartiets enda veckotidning. Vad det innebär för oss ber vi att få återkomma till i ett senare nummer.

Skepsis

– Visst fanns det starka ekonomiska argument för nedläggningsbeslutet, säger Ann. Om inte Ny Dag gör konkurs nu så måste hela partiet göra det om några år, ansågs det bl a. Många

litar inte längre på löften om en uppstramning av tidningens ekonomi när de har svikits så många gånger, och genom erfarenheterna betvivlar man också partiets möjligheter att göra något radikalt åt sin allmänna ekonomi.

– Men det är något som inte stämde i flera talares argumentation. Samtidigt som man talade för nedläggning av Ny Dag förespråkade man en ny tidning för "hela vänstern", dvs vänsterpartiet tillsammans med i första hand Apk och Socialistiska partiet. Bortsett från det tvivelaktiga i att beteckna ett samgående med f d stalinist och trotskister som "förnyelse" får man konstatera att det skulle kosta åtminstone fem miljoner att från början bygga upp en ny tidning av Ny Dags storlek, med prenumeranter, annonsörer, presstöd. Och huvuddelen av de pengarna måste komma från vänsterpartiet. Hur har man råd med det om man inte klarade Ny Dag?

– Det fanns alltså både ekono-

Herman Schmid:

Gällde det bara pengar hade vi räddat Ny Dag

Ulf Nymark:

Jag lämnar partiet

miska och politiska motiv till beslutet. Röstsiffrorna var ju klara och det är ingen tvekan om att partisekreterare Kenneth Kvist, som redogjorde för verkställande utskottets rekommendation, och många med honom var uppriktigt ledsna över nedläggningen.

– Men det är tydligt att de kvarvarande kommunistiska smågrupperna och deras tidningar övar stor lockelse på somliga i partiet. Det samlade vänstermötet på Bona folkhögskola i somras bedöms positivt, inte minst av dess ingenjörer Bitte Engzell och Herman Schmid. Herman sa på partistyrelsen att hade det bara gällt pengar så hade det alltid funnits någon utväg, men att det var ute med parti- och organisationsägda tidningar. Medier bör vara obundna. Det är en vacker princip men den politiska frågan är alltså vilka vi söker samverkan med i en eventuell tidningsstiftelse.

– Vilka som ville behålla Ny Dag? Vi kom framför allt från storstadsdistrikten. Men smådistrikten har ett övertungt inflytande i partiet.

Lars Werner yttrade sej inte i

diskussionen om Ny Dag men höll en lång inledning om det politiska läget. Han uppehöll sej särskilt vid kärnkraftsfrågan och sa att vi i rådande läge antagligen måste försöka stötta Birgitta Dahl, hur mycket vi än ogillar det. Det blir också en antikapitalistisk höstkampanj om vilken Gunnar Ågren höll en inledning.

– Mitt allmänna intryck av partistyrelsen? Det har jag inget än. Detta mötet var inte typiskt eftersom både distriktsordförandena och Ny Dags redaktion var med. Men snart får jag vara med om ett reguljärt möte för vi har ett redan om två veckor.

Gr

För en socialistisk vänster!

För en gångs skull har Vänsterpartiet – eller i varje fall dess majoritet – genomfört en framgångsrik kampanj.

Dess målmedvetna satsning att tysta partiets egen tidning, Ny Dag

Forts på sid 2.

Konsumentstyrning

Alltmer kände vi oss som hemma där vi gungade fram mellan Ähléns gondoler.

Inget tycktes kunna hindra vår framfart på konsumentvägen.

Varor blev allt lättköptare.

Men händerna på det röda handtaget känner plötsligt att något inte är som det brukar...

Långsamt vaknar vi till insikt. Den här kundvagnen drar åt vänster!

Karl Witting



ANSER...

Visa motståndet

På lördag ska vi visa Lars Engqvist, P.G. Cavalli-Björkman m fl att de har fel. Ja du har väl inte undgått att det är demonstration mot bron. Det kommer fö att ske på fler platser runt om i Skåne och på Själland.

Det finns framför allt två viktiga skäl för att manifestera bromotståndet.

Tidigare har man fått en illusion av att näringslivet (SAF) skulle vara i stort sett eniga om att de vill ha denna (världens största) bro. Men så är inte fallet. Även i de kretsarna finns det många bromotståndare. Men för att inte stöta sig med etablissemangets så säger dom inget.

Så om vi visar att det finns en stark folkopinion mot bron, så kanske även en del företagare vågar offentliggöra sitt bromotstånd. Det kan väl knappast vara någon nackdel.

En annan stor anhängare av bron är ledningen inom SAP. Här är splittringen mer känd. Bl a lundaossarna har ju offentligt gått ut med sin ståndpunkt mot bron. Medan malmöossarna, åtminstone ledningen, ihärdigt propagerar för att få bli en förtrot till Köpenhamn.

I våras beslutade SAP:s ledning med stor majoritet att de ville ha en motorvägsbro.

Nästa helg börjar SAP:s kongress. Då får vi se om resten av partiet tycker likadant. det troliga är väl att de flesta sossarna utanför Skåne inte har någon ståndpunkt alls. Möjligen tror dem att de flesta skåningarna vill ha bron och tycker att de kan få det.

Därför är det speciellt viktigt att visa socialdemokrater runt om i landet att- och varför- det finns ett starkt motstånd mot motorvägen mellan Malmö och Köpenhamn.

Sedan får vi hoppas, och det är inte otroligt, att massmedia inser att demonstrationen är en riksanlägenhet och inte en lokalnyhet.

Vänsterpartiet, Lund, styrelsen

På Bredgatans trottoar

hade en bil kört upp med två hjul. Som Vänner av Ordning blev vi upprörda, för detta är ett oskick som brer ut sej även i vår lilla stad. Men när vi kom närmare såg vi att det var en vit Jaguar, E-type, och en sån bil kan man bara inte bli arg på. I stället stirrade vi fascinerat.

Snart nog visade det sej att Jaggan tillhörde freds- och konfliktforskaren Jan Öberg, för han satte sej in och körde bort. Man ser ju honom inte så mycket sen han fick sluta som föreståndare för institutet. Universitetet påstod bl a att han såg mindre till institutets intressen än sina egna.

För en socialistisk vänster

Forts från sid 1.

(ND) har nått sitt mål. Tidningen är död.

Tvårt emot kongressens åsikt för bara tre månader sedan, har styrelsen för Vänsterpartiet (PS) beslutat att lägga ner tidningen. "För dyr...", "Tär på partiets resurser...", "Vi vill egentligen inte...", "Sorry..." Krokodiltårarna flödar.

Men är/var inte Ny Dags ekonomi urdålig? Jovisst. Det har den alltid varit. Dock lade partiet ner mindre resurser på tidningen än någonsin, samtidigt som partiets ekonomi, tack vare statligt, kommunalt och tidningsstöd är/var bättre än aldrig förr.

Dödgrävare

Självklart kan det tänkas att en och annan kamrersjäl i PS fimpade ND i missträckt omsorg om partiets ekonomi. Det beror på att dödgrävarna på sitt sedvanligt skickliga sätt lyckats få partimedlemmar och massmedia att tro att de argument som de saluför också motsvarar de verkliga bevekelsegrunderna. Och varför skulle borgarblaskor och sossotidningar bry sej om att rota i varför Vänsterpartiets tidning egentligen läggs ner?

Partimegafon

Nedläggningen av vänsterns största tidning är i allt väsentligt ett politiskt betingat beslut. Den blev för obekvämlig för partimajoriteten. Denna tidning, som under många decennier varit husbondens röst

(dvs det sovjetiska kommunistpartiets och dito svenska partiets lednings språkrör) och som hitintills alltid sett som sin främsta uppgift att släta över motsättningar inom partiet och predikat real-socialismens historiska framgångar har, helt oombett, skiftat karaktär. Den har slängt megafonen, den har tagit ställning, blivit fräck, påvisat och diskuterat olika åsiktsströmningar inom partiet. Den har tagit ställning i frågor som gällt partiets utveckling. Och framför allt: den har släppt debatten fri. Inte bara inför kongresser, utan året runt.

Monolog

NDs värde som utåtriktat organ är nog näst intill försumbart. Men dess betydelse för vänsterdebatten under senare år kan inte övervärderas. Utan ND hade partiopinionen i namnfrågan inte kommit till tals. Det gamla stalinistiska partiet hade ännu idag burit Lenins och Stalins "varumärke", kommunisterna. Partiprogrammet från 1987 hade inte slopats utan stora vändor. (Vi vet alla hur älskat det gamla programmet var, inte minst på partisekreterarnivå). Äntligen har partimajoriteten blivit kvitt uppkäftiga ND. Vänsterns

dialog har strypts. Nu gäller precis som förr: monolog. Uppifrån och ner. ND, som i varje fall under en övergångsperiod skulle kunnat ha blivit ett centrum, ett forum, för en

bred diskussion inom vänstern har raserats som samtalsplats.

Beslutet om att lägga ner ND blottlägger Vänsterpartiets budskap: "Visst har vi förnyat oss, till det yttre, men i grunden har ingen förändring skett".

Smink

Lars Werner varnade inför kongressen att en förmylelse inte endast skulle vara kosmetisk. Mycket puder och mascara blev det.

Av allt detta drar jag för min del slutsatsen att det bästa sättet att arbeta för en folksocialistisk rörelse är att inte ansluta sig till, eller vara med i, Vänsterpartiet.

För ett antal år sedan fanns en medlem i dåvarande VPK Lund som av politiska skäl ville lämna lundaorganisationen, men stanna kvar i riksorganisationen. Det gick ju inte. Inte heller går det tvärtom, att vara medlem i Vänsterpartiet i Lund, men ej i det landsomfattande partiet. Denna senare lösning skulle annars tilltala mej.

Vänsterpartiet kan inte bli stommen i ett brett vänsterparti p.g.a. att det inte vill. Därför "ansluter" jag mej nu till den oorganiserade vänstern, och önskar de som stannar kvar i Vänsterpartiet lycka till i deras utsiktslösa kamp att göra sin organisation till det folkligt socialistiska parti som svensk politik så väl behöver.

Ulf Nymark

Erst kommt das Fressen:

Brusten gemenskap på IDEON

På Teknis i Stockholm finns det, på Chalmers i Göteborg, vid universitetet i Umeå och Linköping, men inte i Lund: en kantin, en personalmatsal för universitetets anställda och studenter. Jobbar man nere i stan har man för all del variation. Då kan man gå till del Cyrus eller Magasinet eller vad som. Uppe på Teknisområdet kan vi förstås gå till



Sparta, men det har sina sidor. Ideon har varit ett alternativ även om 45 spänn för en ordinarie briclunch är i häftigaste laget. Men i måndags när jag tänkte hänga med lunchgänget till Ideon blev svaret "Det är slut med det. Vi bojkottar dem. De vill inte ha oss."

Det visade sig att sedan början av september är dörrarna till

IDEON-restaurangen låsta under tiden kl 11-12. På dörren står det att restaurangen numera är att betrakta som en personalmatsal för Ericssons mobiltelefoner just mellan 11 och 12. Obehöriga äger ej inträde, men det står andra företag fritt att också teckna särskilda avtal med restaurangen. Ett rykte säger vidare att maten skulle vara bättre under den s.a.s. abonnerade timmen. Ryktet har inte kunnat bekräftas, men man kan inse varför det uppkommit.

Det finns naturligtvis inte något att formellt invända mot det nya arrangemanget. Det står Ideon fritt att teckna vilka lunchkontrakt det vill. Kanske är det nån sorts skattefidus, kanske vill man bespara de utan tvivel hårt tidspressade telefongenierna på Ericsson plågan att stå och trängas med kreti och pleti från universitetet.

Ni minns väl retoriken från

Ideons tillkomst? Nu skulle gemenskapen blomstra mellan universitet och näringsliv, nu fanns de båda storheterna på fikaavstånd från varandra. Andra får väl döma hur det har gått med det. Själv har jag alltid känt mig skeptisk inför blomsterspråket från PR-folket. Nog är det närmre sanningen att säga att Ideon kom till därför att de svenska storföretagen redan hade dammsugit Göteborg, Stockholm och Linköping på jakt efter nyutexaminerade civilingenjörer och då återstod Lund och Luleå. Jag tycker det är bra att Ideon finns, därför att då kan tekniker och naturvetare få intressanta jobb också i den här landsändan och inte behöva flytta till Solna, Täby, Kista etc. Det borde på sikt också innebära chanser till den industriella förmylelse Skåne behöver.

Men fruktbarande gemenskap över lunchborden? Glöm det.

Lucifer

Ann Schlyter om partistyrelsemötet

På väg, men vart?

Ann Schlyter, nyvald ledamot av Vänsterpartiets partistyrelse, redogör här för diskussionerna kring beslutet att inte satsa mer pengar för att säkerställa Ny Dags fortsatta utgivning. Beslutet har lett till att Vänsterpartiet begärt att Ny Dag skall försättas i konkurs.

På mitt första partistyrelsemöte i augusti förvånades jag över att många i partistyrelsen talade sig varma för ett "vänstersamarbete". Nedläggningen av Ny Dag var för dem bara ett led i detta samarbete som på sikt också skulle resultera i en ny tidning. Termer som förnyelse och öppenhet användes som synonymier till "vänstersamarbete".

I Mälardistriktets internbulletin, som delades ut på mötet, presenterades idéerna som ett valsamarbete med resterna av vänsterns småpartier. I ett politiskt skede, då många socialdemokratiska väljare känner sig svikna och Vänsterpartiet har ett politiskt utrymme och politiska möjligheter som aldrig förr, förespråkar dessa "förnyare" att vi slår ihop oss med döende politiska projekt av stalinistisk, trotskistisk och fd maolistisk inriktning. Vi har faktiskt egna lik i garderoben som är nog besvärande utan att vi frivilligt skall arva andras också.

Kan det vara så att debattörerna känner på sig att debatten inte är riktigt rumsren i många väljares ögon, eftersom de väljer att föra den internt? De talade om öppenhet men lyckades lägga ner vår utåtriktade tidning till förmån för den interna "Nytt från Vänsterpartiet".

Men i Mälardistriktets fylliga internbulletin slipas argumenten för "vänstersamarbete". Med sin interna offensiv lyckas de med att få oss, som är för en förnyelse med

helt andra förtecken, att framstå som nejsägare och "lata svin, för vilka marken alltid är frusen", och det finns en särskild artikel om hur man ska bemöta våra argument.

Förhandla inte

Argumentet låt "vänstersektorna dö i frid", ska bemötas med att det finns en risk att sekternas aktivister passiviserar, och aktivister är en tillgång. För mig är de välkomna till Vänsterpartiet om de verkligen tänkt om politiskt, annars är de snarare en belastning än en tillgång. Vi har ingen anledning att utforma vår politik sneglande på vad som passar dem. Deras antal torde inte heller motivera att vi lägger våra egna aktivisters knappa tid på att sitta i förhandlingar med dem.

Argumentet "här finns inga småpartier, så en allians blir löjlig" avvisas med påståendet att det säkert finns sympatisörer till småpartierna i alla fall, och att partilösa hellre ställer upp för en "enad vänster än för ett parti. Personligen är jag övertygad om att de flesta partilösa hellre ställer upp för ett brett och öppet och relativt stabilt Vänsterparti, som de vet var de har, än för en allians med trotskister och apk-are, vars ställningstaganden man idag bara kan gissa sig till.

Hade APK och SP haft något förtroende så borde det rimligtvis ha avspeglats i röstsiffror. Men väljarsiffror är tydligen inte det väsentliga i valet utan aktiviteten i

sig. Ty argumentet "vi har mer att hämta bland löst vänsterfolk", bemöts med "vi kan ju inte bara ha perspektivet att räkna röster".

Det påstås att vårt parti organiserar det minsta antalet röstande som medlemmar och att folk inte aktiverar sig i partiet på grund av att vänstern är splittrad. Jag anser det troligare att sympatisörer och väljare avstår från medlemskap just för att de är rädda för krav på aktivitet. Det sena åttiotalets ointresse för partiarbete har också andra mer djupliggande orsaker.

Det politiska innehållet i aktiviteterna diskuteras inte mycket av samsarbetsförespråkarna, men det är inte tänkt att aktivisterna ska ansluta sig till vår politik. Tvärtom försäkras medlemmar i småpartierna att de inte ska behöva ha farhågor över att bli slukade.

"Självklart ska de som ingår i valunionen ha lika inflytande över aktiviteter, politiska program och fördelning av platser på listorna". Därmed har man ju sagt att man är beredd att vrida politiken åt SP och APK-hållet. Detta är ju faktiskt motsatsen till den förnyelse som vi i Lund tänkt oss och jobbat för.

Förnya vänsterpolitiken

Nu anklagas vi för partiegoism. Partiet är inget självändamål, men vi ska förnya vänsterpolitiken i en helt annan politisk riktning. Namnbytet var en seger för vår sorts förnyelse, och jag hoppas att jag i framtiden kommer att kunna rapportera om hur vi i partistyrelsen driver på en förnyelse i linje med namnet.

Den nya partistyrelsens politiska inriktning och förmåga är ännu för tidigt att bedöma även om det började dåligt med Ny Dagkonkurs. Mälardistriktets bulletin visar tyvärr att vi har mycket kvar att göra i den ideologiska kamp vi fört genom åren. Förtrötts ändå inte. Ett starkt Vänsterparti behövs så förtvivalat väl i politiken.

Ann Schlyter

Norrskensflamman på fallrepet?

Samma vecka som klockantycks klämta för Ny Dag kommer ett nummer av Norrskensflamman som låter oss ana att undergång-
en är nära även för denna gamla tidning.

Här kan man läsa att APK:s partistyrelse splittrats i två lika delar i en omröstning som gällde förnyat förtroende för styrelsens arbetsutskott. Ordföranden fick med utslagsröst rädda skottet. Tio av styrelsens tjugofyra ledamöter avsåg sig därefter sina uppdrag, däribland chefredaktören Dan Gahnström och ansvarige utgivaren Alf Lövenborg. Norrskensflamman har alltså i praktiken hamnat utanför partiet.

Partioppositionen menar att arbetsutskottet med Hagel i spetsen suttit med armarna i kors medan stora grupper av medlemmar, i synnerhet yngre, lämnat partiet. Ledningen sägs vilja fria till socialdemokratin i stället för att arbeta för en enad vänster. I en ledare skrivs det "Varje människa med ett uns av ärligt politiskt förstånd vet att Vänsterpartiet är den politiska kraft som står oss närmast".

Försök till debatt

Flammans redaktion tycks alltså vara på väg bort från moderpartiet. En bidragande orsak härtill är att redaktionen försökt öppna sig för debatt, som visserligen tett sig något decennium försenad, men som ändå visat på goda ambitioner till journalistisk självständighet.

Om Norrskensflamman ska överleva krävs förstås nya läsare och det måste vara en stor frestelse att försöka fylla luckan efter Ny Dag. Bonamötet tycks ha tänt förhoppningar om ett nära samarbete mellan vänsterpartiet. Särskilt Kenneth Kvists appeller om samverkan tycks ha fallit i god jord.

Samverkan?

Visst vore det roligt om en gammal arbetartidning som Norrskensflamman kunde överleva, men samtidigt är det högst tvivelaktigt om det nya vänsterpartiet ska ödsla krafter på att försöka sy ihop sig med APK, KPML(r) och SP. Våra blickar bör snarast vändas mot SAP, Mp och (även om det låter knasigt) liberala borgerliga strömningar som kan lära oss förena socialistiska ideal med marknads-effektivitet.

Man kan också tänka sig att Flammans redaktion fjärmade sig helt från partipolitiska bindningar och blev någon sorts motsvarighet till danska "Information". Även om det kan verka osannolikt kan man väl i dessa tider konstatera att faktiskt större under redan skett.

Finn

Från täppan



Nu är den tid då man nästan måste hetsäta päron för att de inte ska hinna bli övermogna. Äpplena kommer också starkt, men är ännu något hårda. Fallfrukten får man dock ta vara på så att det blir äppelmos till vinterpannakakorna.

I söndags kom sambons vuxna dotter på besök till Fattiglyckan 22. Då bjöds det minsann på pannkakor, fast med gaffelmosade björnbär som sylt. Dottern är smal som en vidja och äter mycket sparsamt, så jag kunde klämma i mig åtskilligt.

Efteråt var det dags för kvar-talsklippningen. Det är nämligen så att dottern brukar snygga till

våra kalufser då och då. Idag hade vi tidigare på dan mutat henne med ett köp av Synnöve Söes debutroman "Färs", som handlar om hur det är att växa upp i ett danskt kollektiv med radikala föräldrar.

Återanvändning

Att klippa sig ute i en trädgård är säkert den korrekta formen av klippning. Då slipper man alla obehagliga hårstrån i hemmet och i stället kan de grå lockarna komma naturen tillgodo. Säkert finns några djurarter som kan använda håret till att bygga mysiga bon.

Kolonin passar också som klippotek i ett annat avseende, man

kan nämligen snabbt ta sig över spåren till Högevallsbadet och där befria sig från obehaget under skjortan. Usch ja, hår under skjortan och benig fisk är väl det värsta som finns!

Annars har det inte hänt så mycket under veckan. Jag har flyttat ut från balkongen libstickan och clematisen, som aldrig trivdes utmed den blåsiga väggen i stadskärnan. I fredagskväll låg en vit katt vid åbrodden och tittade misslynt på mig. Kanske störde jag i mus-och fågeljakten?

Finn



HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet, (Se ovan)
NY ADRESS.....

Johan Galtung, allvarlig entertainer

Det var inte första gången som Johan Galtung föreläste i Lund. Det måste vara folks tidigare erfarenheter och ryktet om hans föreläsarkonst som gjorde att bibliotekets hörsal var nästan full en fredagkväll. En förnämlig start på den föreläsningsserie som under hösten ordnas av Svenska Freds och de numera sammanslagna yrkesgrupperna mot kärnvapen, med stöd från ABF.

Världsläget var rätt annorlunda när de olika yrkesgrupperna mot kärnvapen bildades i början av åttiatalet. Då hade vi ett bipolärt konfliktsystem, sa Galtung, nu har vi ett unipolärt med EG/USA i centrum. Vi har gått från ofred till ofred.

Det senaste årets omvälvningar och omritning av kartan inbjuder till historiska perspektiv och paralleller liksom djärva synteser och spekulationer, och

på det området är Galtung suverän. Först talade han om Europa. Aldrig i historien var Västeuropa så rikt, starkt och enat, aldrig var Östeuropa så tvärtom, sa han bl a. Det var den västliga konsumentkulturen som segrade till slut, inte minst med hjälp av tjugo års tevebilder. Östeuropéerna nu ratar sin egen färsk mat och köper dyrare, inplastad från väst. De kan räkna med massfattigdom, massarbetslöshet, en koncentration på produktion av enkla varor. En latinamerikanisering kort sagt, med EG i USAs roll. Nord-sydkonflikten överförs till vår kontinent.

Hur kommer då östeuropéerna att förklara sin situation? Ja marxismen är stängd som förstälseform. Galtung betecknade sej själv som femprocentmarxist (fast det lät som mer när han sa att Marx hade gjort en

riktig analys av kapitalismens inrikes politik och Lenin av dess utrikes), och det räcker för att han för östeuropéerna ska låta som en (gammal) Tasskorespondent. I stället kommer de att skylla på grannarna, och allra mest på ryssarna.

Det kalla krigets slut har alltså skapat nya konflikter. Eller nygamla: Galtung hade en vision av hur Tyskland återerövrar Ostpreussen och Schlesien genom riktade investeringar, hur de tar revansch för Stalingrad genom att upprätta Volgograds Börs och hur tyska och japanska investeringar möts och skakar hand vid Ural. Mot detta skulle han vilja sätta ett förbund av kvarvarande Efta- och Östeuropaländer men trodde inte att det var en reell möjlighet, bl a för att det saknades en samlade statsman av Palmes eller Kekkonens snitt.

Fransmännen försöker med EGs hjälp förverkliga nästan lika gamla politiska ambitioner, och har fått ett tillfälle genom Kuwaitkonflikten som kan göra den

gamla Västunionen till en politisk-militär kraft. Den konflikten återupplivar ännu äldre motståndningar, inte minst för att den arabiska kulturen är långt mer historiemedveten än den västlig kristna. Utgången av denna 1400 år gamla strid är oviss, om nu araberna enas i samband med en social radikaliserings. De är visserligen färre än "vi" men muslimerna sammantaget är fler.

I vilket fall som helst var det slut på Kuwait, denna agent för de västliga splittringsförsöken, och Johan Galtung sörjde inte. Det är som om engelsmännen skulle ha gjort en lydstat av det till havs oljerika Rogalands fylke kring Stavanger, sa han med en parallell från sitt hemland. En typisk bild från entertainern Galtung som har ett djupt allvarligt budskap, som är bekyrd över världens framtidsutsikter och som välkomnar den kunskaphöjande mötesserie som fredsorganisationerna i Lund har dragit igång.

Gr



2 INVÄNDNINGAR till aktuella VB-texter

Nej, bäste Thomas Schlyter, det är inte av stort värde att ett stort antal av byggnadsnämndens politiker och personal släpps ut på fjärran studieresa till t ex Nordtyskland.

Förvisso är det inte fel med kunskap på många händer, men stora grupper tenderar att, likt skolklasser på fabriksbesök, bara skumma ytan, om ens det; befriade från ansvar övergå de då till ouppmärksamhet, efemärt privat pyssel med drycker, egen handel och annat trams. Stora grupper kommer inte in och ser ordentligt, de får inte kontakt med dem som kunskap haver. I rådande så kallade ekonomiska trångmål för offentligheten – som jag i och för sig inte tror på egentligen – är det dessutom onödigt dyrt kontra effekten.

Nej, med modern informationsteknik finns det en oöverträffad, men socialt inte lika spännande metod:

En politiker (inget tjafs med rättvisa mellan partier inte!), en tjänsteperson och en välutbildad medieperson skickas ut, resan är naturligtvis väl förberedd med inbokade besök. På plats kan denna behändig grupp ägna sig åt djupintervjuer och ordentliga studiebesök. Dessa dokumenteras professionellt av mediepersonen. Väl hemma förbereder gruppen ett antal seminarier med hemma-

fronten. Tack vare video- och annan modern teknik använd på rätt sätt, kan de hemmavarande få ut betydligt mer av studieresan än de fått om de varit med. Till betydligt mindre kostnad. I kostnaden räknas naturligtvis in alternativkostnaden; den arbetsinsats i form av service till allmänheten och allt annat som försummas för var anställd som inte befinner sig på sin arbetsplats. Eureka!

Från detta mindre viktiga demokrati-byråkratipyssel till något avgörande för hela jorden-mänkligheten. (Människan är faktiskt inte den enda arten som lever på jorden!)

Landsbygdsrabulisten Gunnar Sandin har mer för sig än vi etnocentrika västerlänningar i forstone torde inse. Lars-Arne Norberg tar i sedvanlig välvillig sans parti för att bilen är en välsignelse för landsbygden. Visst. I en mycket partiell analys.

Men – lyft blicken, i tid och rum! Naturen dör, bilisterna dör (om än bara 2-3 om dan i Riket), naturresurser som byggts upp i miljoner år förslösas på några generationer av oss vekluga västerlänningar utan att ge oss någon särskilt stor lycka.

Ställ dig ute i rymden och titta på planeten Jorden och analysera hur vi löst våra transportproblem. Inte särskilt begåvat, eller hur? Vi har byggt fast oss i denna vanvetligt slösande bilism för ett fåtal (återigen både i tid – räkna några hundra generationer framåt! – och rum, vad får majoriteten ut av detta?), som dessutom inte längre fungerar som den frihetens apostel den en gång var symbolen för.

Nej, bilismen måste skrotas mycket snabbt (tillsammans med det än

onödigare flyget och motorbåtarna) och ersättas med miljövänliga, humanistiska alternativ snarast. Dessa finns – om vi bara vågar stoppa bilen och satsa på de andra. Övriga natur-slöseri- och nedsmutsningsfrågor ska naturligtvis också attackeras. Men bilismen är en så tydlig symbolfråga (symbol för vår västerländska egoism – individuellt och kollektivt) att det är lämpligt att börja där. Då kan lantisarna gott återgå till cykel och kollektivtrafik, som vi andra.

Jo, LAN, bilen är trots allt det metafysiskt onda som vi är satta här på jorden att bekämpa!



B Wissner



Allt fick inte plats

i detta VB-nummer, bl a har sista vandringsrapporten fått stå över. Pågående debatter och in-träffade händelser gör att det tycks finnas gott om väsentlig text även till de närmaste numren. Men det är ett kärt besvär som vi nog ska hitta någon lösning på.

F ö planeras flera nyheter när det gäller VB, vänsterpartiets enda veckotidning. Som f ö låg framme på riksdagsgruppens kaffebord när vi kollade senast.

LINDARNA

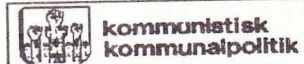
i korsningen Brunnsgatan-Esplanaden är fällda nu, för att bilarna ska komma lättare fram, trots protester från vänsterpartiets politiker och många andra miljövänner. Och historiesinnade: man gör våld på stadskämrens medeltida gräns, detta jubileumsår!

MÖTE MÖTE MÖTE MÖTE



HANNAS FLÄKT. Sö 9.9 kl 17.30 rep på Palaestra. On 12.9 möte hos Birgitta F kl 19.30.

RÖDA KAPELLET. Lö 8.9 spel vid antibrodemonstration. Kl 9.30 genrep i eller utanför Kapellsalen, 10.30 stående spel vid samling på Clemens-torget, 11 gående till Stortorget, klart 11.30. Repertoar: nr 39, 79:2, 131, 136, 166, 180, 184, 193, 214 och 224. Sö 9.9 kl 18.45, Kapellsalen, fortsatt rep av Borgare hör! Ti 11.8 kl 19.30 samrep med Midnattskören på Östra Torn, ta med triangel.



KOMPOL må 10/9 kl 19.00. Möte inför budgetberedningens slutmöte.

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av bl a Rune Liljekvist och Gunnar Sandin.



Kontaktredaktör för nästa nummer Gunnar Sandin, tel 135899.